

Preek Openbaring 7: 9-17

Broeders, zusters,

Ik zeg waarschijnlijk niets nieuws als ik zeg dat het Bijbelboek Openbaring door veel gelovigen als een moeilijk boek wordt gezien. En terecht...want het is een moeilijk boek. Hoe moet je Openbaring lezen? Is het een chronologisch verslag van de wereldgeschiedenis? Een soort spoorboekje waar je de gebeurtenissen in de wereld als het ware zo in kunt plakken. Of is het een troostboek voor de vervolgte kerk? Of allebei? En moeten we al die getallen letterlijk nemen of figuurlijk? Het valt in ieder geval op dat het getal zeven verschillende keren voorkomt. Johannes schrijft aan zeven gemeenten, er worden zeven zegels beschreven, het zevende zegel bestaat weer uit zeven bazuinen, en de zevende bazuin bestaat uit zeven schalen die zeven plagen voortbrengen. Verder hebben heel veel theologen hun hoofd gebroken over de betekenis van de 144.000 verzegelden uit Israël en over de periode van 1000 jaar voorafgaand aan het laatste oordeel. Vragen te over, die ook lang niet allemaal met zekerheid te beantwoorden zijn.

Vandaag wil ik met jullie stilstaan bij een gedeelte uit Openbaring 7.

Eerst maar even naar de context kijken. In Openbaring 5 kreeg Johannes te zien dat er iemand op de troon zat met een boekrol in de hand. Hoewel het niet wordt vermeld mogen we aannemen dat de Persoon op de troon de Here God is. Waarschijnlijk stelt deze boekrol de wereldgeschiedenis voor. Een engel vraagt zich af wie waardig is deze boekrol te openen en af te rollen. En niemand, noch in de hemel, noch in de aarde kon de boekrol inzien of openen. Johannes barst in tranen uit. Als de zaken er zo voor staan dan is de wereld en de mensheid hopeloos verloren.

Maar dan klinkt er een stem: Wees niet verdrietig, er is toch iemand.....want de leeuw uit de stam Juda, de wortel van David, heeft de overwinning behaald....! En na die woorden zag Johannes een Lam staan, als geslacht!

Wonderlijke omschrijving hè! Een leeuw, een lam, geslacht maar toch staande. Hier staat je Verlosser, die als een Lam is geslacht, maar die nu leeft, Hij heeft de dood verslagen. Jezus Christus, Hij is de Koning der koningen. Hij mag de boekrol openen. Meteen daarna barst alles in de hemel en op de aarde uit in luid gejuich. Het Lam is waardig te ontvangen alle lof en eer.....

Dat was hoofdstuk 5. In hoofdstuk 6 begint het Lam de zegels te openen. De afwikkeling van de wereldgeschiedenis gaat beginnen. Er zijn zeven zegels. Zes van die zegels worden geopend in hoofdstuk 6. De zegels lijken oordelen te bevatten die de wereld zullen treffen. En nu zijn we in hoofdstuk 7 beland. Hoofdstuk 7 beschrijft een pauze voordat het zevende zegel geopend wordt in hoofdstuk 8. Hoofdstuk 7 beschrijft twee groepen mensen. In de eerste verzen van het hoofdstuk gaat het om 144.000 verzegelden uit Israël en het tweede gedeelte gaat over een schare die niemand kan tellen uit alle volken. De 144.000 bevinden zich op aarde. De schare die niemand tellen kan bevindt zich voor de troon van het Lam in de hemel.

Het lijkt erop dat de 144.000 verzegeld worden door God voordat het zevende zegel wordt geopend. Het tekstgedeelte gaat over die tweede groep, daar zoomen we straks op in. Of het getal 144.000 letterlijk of figuurlijk genomen moet worden weet ik niet, maar dat het hier over Israël gaat en niet over de kerk lijkt mij duidelijk. Alhoewel er ook weer vragen te stellen zijn over de stammen die wel en niet genoemd worden, De stam Dan ontbreekt, Efraïm ontbreekt en Jozef wordt wel als stam genoemd, gaat het nadrukkelijk over de stammen van Israël. We mogen toch wel met zekerheid zeggen dat bij het ontvouwen van de wereldgeschiedenis het volk Israël een bijzondere plaats inneemt. Ook als de zegels van Gods oordelen worden verbroken zal God zijn volk vasthouden. Straks als de Messias komt zal Gods volk zijn Messias verwelkomen. Zoals Jozef zich ooit aan zijn broers bekend maakte zal de Messias zich bekend maken aan Israël. "Ik ben het Jezus, jullie broer.....jullie Messias".

Maar hoofdstuk 7 omschrijft nog een groep mensen. De schare die niemand kan tellen. Wie zijn dat? Dat is ook de vraag die aan Johannes wordt gesteld in het 13^e vers. Er worden drie dingen gezegd over deze schare.

Het eerste wat van hen gezegd wordt is dat zij uit de grote verdrukking komen.

Nu is verdrukking iets waar gelovigen van alle tijden mee te maken hebben gehad. Jezus zei het zelf tegen zijn volgelingen in Joh. 16:33: *in de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, ik heb de wereld overwonnen.*

En ook de apostel Paulus vertelt hetzelfde in de gemeenten die hij bezoekt. We lezen in Handelingen 14:21 dat hij de gemeenten bezocht *om de zielen van de discipelen te versterken en hen te vermanen om te blijven bij het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen het Koninkrijk Gods moeten binnen gaan.*

En ook Johannes zelf schrijft aan het begin van Openbaring dat hij een deelgenoot in de verdrukking is (1:9). Ik zou bijna zeggen dat verdrukking een normaal verschijnsel is als je christen bent. Ook vandaag nog vertellen publicaties van Open Doors en andere organisaties over de vervolgingen die christenen moeten ondergaan. Christenen die verkondigen dat je leven één groot succes wordt als je Jezus gaat volgen hebben vaak veel bekeerlingen in landen waar het leven zwaar is, maar het succesevangelie dat verkondigt wordt is in strijd met wat Jezus en Paulus hebben verkondigd en zal uitlopen op een grote teleurstelling, omdat het gewoonweg niet klopt. Want wie Christus Jezus volgt heeft met strijd te maken, met verdrukking.

Maar hier in onze tekst gaat het niet over de verdrukking die iedere christen in zijn leven meemaakt. Het gaat over de 'grote verdrukking'. In de Bijbel lijkt de grote verdrukking een korte periode van hevige verdrukking te zijn die vooraf gaat aan de wederkomst van de Here Jezus Christus.

Jezus zei zelf *"Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal."* (Mat 24:21). Bij deze woorden zal Jezus waarschijnlijk hebben gedacht aan Daniël 12:1 *"en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan"*.

Hier, in Openbaring 7, hebben we dus te maken met martelaren die in deze grote verdrukking zijn omgekomen. Sommige bijbeluitleggers weten met grote zekerheid te zeggen dat de christelijke gemeente deze verdrukking niet hoeft mee te maken omdat zij al voor de verdrukking aanbreekt zullen worden opgenomen. In dat geval is deze schare dus niet alleen gestorven vanwege hun geloof tijdens de grote verdrukking, maar ook nog maar net tot geloof gekomen tijdens deze grote verdrukking. Anders waren zij wel opgenomen geweest.

Anderen menen dat ook christenen deze verdrukking zullen meemaken, of in ieder geval een deel ervan. Ons tekstgedeelte laat in ieder geval zien dat er een ontelbare schare in de hemel aanwezig is van mensen die als martelaar zijn gestorven tijdens de grote verdrukking.

Je kunt je natuurlijk afvragen of er een verschil is tussen de verdrukking die gelovigen van alle tijden hebben moeten meemaken en de grote verdrukking aan het eind der tijden? Omdat de verdrukking ten tijde van Johannes verschrikkelijk was en velen werden gedood vanwege hun geloof verwachtten ook de gelovigen aan het begin van de jaartelling al dat

Christus' komst niet lang op zich zou laten wachten. En zo zijn door de eeuwen heen steeds momenten geweest dat de christelijke gemeente met verschrikkelijke vervolgingen te maken hebben gehad.

Aan de andere kant is er wel een verschil. Het verschil tussen de verdrukking die er altijd geweest is en "de grote verdrukking" zit in het woordje "groot". De intensiteit van de verdrukking neemt toe. Zoals alles in intensiteit zal toenemen naarmate het einde nadert: dat geldt ook voor oorlogen, rampen, aardbevingen, goddeloosheid, ect.

Omdat Openbaring in de eerste plaats is geschreven aan de gelovigen in Asia, die met verschrikkelijke vervolgingen te maken hadden, geloof ik dat de woorden van onze tekst in de eerste plaats bedoeld zijn als een bemoediging voor hen: jullie hebben te maken gehad met vervolging en moord. Johannes wil hen nu laten zien waar hun vermoorde broeders en zusters zijn. Ze staan voor de troon van het Lam, bekleed met palmtakken in hun hand. En ze eren God voortdurend: *De zaligheid is van onze God, die op de troon gezeten is en van het Lam!*

Er wordt nog iets gezegd over de schare die niemand tellen kan. Er staat dat ze witte kleren dragen. Blijkbaar valt dat nogal op. Want het wordt maar liefst drie keer gezegd. Eerst in vs. 9. En ook in vs. 13 wordt de groep aangeduid als bekleed met witte gewaden. Uiteindelijk wordt in vs. 14 hun ware identiteit onthuld. Waarom hebben ze die witte kleren aan? Omdat ze hun gewaden gewassen hebben in het bloed van het Lam. Er staat dus niet dat hun kleren gewassen zijn in hun eigen martelaarsbloed. Hun bloed heeft wel gevloeid vanwege hun geloof, maar dat maakt niet dat ze nu voor de troon van God staan. Wat hen onderscheidt is dat ze hun gewaden hebben gewassen in het bloed van het Lam. Daarom zijn zij voor de troon.

Dat is wel goed om te realiseren. Gelovige mensen hebben niet een streepje voor ten opzichte van hun ongelovige mens, omdat ze misschien beter zijn, of minder hebben gezondigd. Johannes zegt in zijn 1^e brief dat wij onszelf bedriegen als we zeggen dat we geen zonde hebben. Wat mij onderscheid van een niet-christen is dat het bloed van Jezus mij heeft gereinigd van al mijn zonden omdat ik geloof in Jezus Christus als mijn Verlosser en Heer.

Dat is de enige reden waarom wij voor Gods troon kunnen verschijnen. Ik kan niet zonder die reiniging. Zonder het Lam zijn onze kleren besmeurd. Alleen door het verzoenende

bloed van Christus is er toegang. Dat geldt voor de 144.000 uit Israël en voor de schare die niemand kan tellen. Het is niet zo dat Israël Jezus' offer niet nodig heeft omdat zij Gods uitverkoren volk zijn. Dat wordt wel gezegd, maar dat klopt niet. Er is geen enkele heilsweg zonder Golgotha. Er is geen andere Naam waardoor we behouden moeten worden.

Moeten! (Hand. 4:12) Paulus zegt dat hij zelf wel van Christus verbannen zou willen zijn om zijn verwanten naar het vlees, de Israëlieten (Rom. 9:3). Als Israël wel zonder Jezus' offer tot de Vader kan komen, dan waren deze woorden volslagen onzin. Ook als God voor de wederkomst van Christus de draad met Zijn volk Israël weer oppakt, dan is nog altijd hun redding alleen mogelijk door geloof in de Messias van Israël, Jezus.

Het derde dat Johannes zegt over de schare die niemand tellen kan, is dat zij wonen bij God. God zal Zijn tent over hen uitspreiden. De martelaren uit de grote verdrukking zullen voor altijd veilig zijn. Er zal geen honger meer zijn en geen dorst. De gelovigen zullen niet meer bevangen worden door de hitte van de woestijn, die ze op hun vlucht tijdens de verdrukking zo vaak hebben moeten ervaren. Honger, dorst en hitte staan voor de gebrokenheid van deze wereld. De gebrokenheid die tijdens de verdrukking in alle hevigheid is ervaren, is voorgoed verleden tijd. Wat een troost voor de verdrukte lezers in Asia. Maar ook voor ons, die ook de gebrokenheid van het leven aan den lijve kunnen ondervinden. Ik weet niet op welke manier jullie die gebrokenheid ervaren. Dat is waarschijnlijk bij iedereen verschillend. Misschien heb je te maken gevoelens van depressiviteit, het gevoel dat het leven zwaar is, of twijfel aan jezelf, twijfel of je wel de moeite waard bent. Misschien worstel je met eenzaamheid omdat je al zoveel mensen bent kwijtgeraakt. Geliefden die stierven, of een geliefde die je heeft verlaten, of kinderen die je bijna niet meer ziet.

Het kan ook zijn dat je de gebrokenheid ervaart in jezelf. Een verslaving misschien, de neiging om veel meer te kopen dan nodig, om gevoelens van eenzaamheid te verdoven. Of misschien de vlucht in een verslaving van roken, drinken, eten, gokken, internetten. Als je steeds weer struikelt dan kun jezelf zo verschrikkelijk teleurstellen. Je voelt je waardeloos en mislukt.

Maar Goddank, er komt een eind aan alle gebrokenheid. Alles wat nu nog met z'n volle gewicht op je schouders kan drukken aan zonden, wonden en bindingen gaat verdwijnen, omdat het bloed van Christus ons reinigt en we voor altijd bij God mogen schuilen.

En weet je waarom dat zo is? Omdat Jezus ons zal brengen bij de bron van het levende water (17). Die bron is God zelf. We zullen onze ziel voor altijd kunnen laven aan de

levende God. Hij zal onze ziel verzadigen met het goed, met Zichzelf. Dan zullen we verlost zijn van alle gebrokenheid en tekorten.

Ons tekstgedeelte sluit af met die bemoedigende woorden dat God alle tranen van de ogen zal afwissen. Deze woorden komen aan het eind van het Bijbelboek in hoofdstuk 21 nogmaals terug. Psalm 56 zegt dat God de tranen in een kruik doet. God kent ons verdriet. Hij kent het verdriet en de tranen van de martelaren uit de grote verdrukking. Maar Hij kent ook jouw verdriet. De tranen die je in stilte hebt gehuild. Hij kent ze. Hij weet ervan. Al die butsen en deuken die wij in deze gebroken wereld hebben opgelopen. Hij zag het en Hij heeft je bidden en smeken gehoord. En straks als we bij Hem schuilen op dat intense moment van die grote omhelzing zal Hij je tranen hoogst persoonlijk drogen.

Zoals een vader een verdrietig kind op schoot kan nemen en de tranen drogen, zo zal onze hemelse Vader zijn moegestreden kinderen omarmen en de tranen drogen. En dan is het goed. Voor altijd goed. Eindelijk thuis.....

Daarmee mag Johannes zijn verdrukte tijdgenoten bemoedigen. Daarmee mogen wij elkaar bemoedigen. Wat er ook nog op ons afkomt in de toekomst als wij mogelijk met verdrukking of lijden te maken zullen krijgen.

De gelovigen en wij krijgen in Openbaring 7 al een kijkje in de hemel. We mogen de ogen opwaarts heffen. We mogen het tegen elkaar zeggen: het komt goed. Al onze worstelende geloofsgenoten die ons zijn voorgegaan zijn veilig en wel. God heeft Zijn tent over hen uitgespreid. Hun tranen zijn al gedroogd. Zij staan allang vol blijdschap hun grote Verlosser toe te juichen. Vertrouw daar maar op.

We hebben gehoord dat gelovigen met verdrukking te maken kunnen krijgen. Mooier kunnen we het niet maken. Geen succesverhaal, geen kalme reis. Maar wel een behouden aankomst voor wie nu zijn leven op Jezus Christus bouwt.

Openbaring is een moeilijk boek. En vooral als het over de toekomstige dingen gaat is er heel veel dat we niet precies weten. Maar wat we wel zeker mogen weten is dit: wie op Jezus zijn geloof bouwt zal nooit beschaamd uitkomen!

En daarom ook vandaag aan jou die vraag: doe je dat, bouw je op Jezus? Is Hij je fundament, is Hij je houvast? Heb je Hem gevraagd of Hij ook jouw zonden van je wil meenemen naar het kruis?

Ga maar naar Hem toe.....Hij wacht op je, omdat Hij ook jou zo van harte gunt dat jouw kleren straks ook spierwit gewassen zullen zijn en jij mee zult doen met die grote schare en God groot zal maken: de zaligheid is van onze God die op de troon gezeten is, en van het Lam.

Die God gaat alles goed maken, voor die martelaren uit de verdrukking en voor jou, als je maar komt,weet dat je van harte welkom bent.

AMEN

Oktober 2018
G.P. Hartkamp
Wapenveld